

Prv ý s o u d povolil vymáhající věřitelce proti povinné na základě písemné mimosoudní výpovědi exekuci vyklizením bytu. R e k u r s n í s o u d exekuční návrh zamítl. D ů v o d y: Dle § 565 odst. III. c. ř. s. a § 1 čis. 18 ex. ř. lze povolit podle mimosoudní písemné výpovědi exekuci vyklizením jen tehdy, jestliže výpověď sama jest prokázána listinami, které co do průvodní moci nezavdávají pochybnostem, a jestliže právě takovými listinami jest prokázáno, že výpověď ta byla podána a dodána před vypršením smluvené neb zákonné lhůty výpovědní (§ 563 odst. 1 a § 560 čis. 1 a 2 c. ř. s.). Podle listin předložených k návrhu na exekuční vyklizení není listinou prokázána výpověď, neboť listina, jíž jest výpověď prokazována, není ani listinou veřejnou ve smyslu § 292 c. ř. s., ani listinou zvláštním zákonným předpisem za veřejnou prohlášenou ve smyslu § 293 c. ř. s., ani listinou sice soukromou, avšak podepsanou vydavatelem ve smyslu § 294 c. ř. s., nýbrž jest to pouhý opis písemné výpovědi nijak neověřený, který ovšem nedokazuje, že výpověď mimosoudní právě onoho obsahu, jak jest v spise tom uvedeno, byla dána. Že by byla výpověď právě obsahu v kopii té uvedeného dána, nevyplývá z předloženého zpátečního lístku poštovního, z něhož jest zřejmo pouze, že doporučená zásilka — dopis — podaná u poštovního úřadu v P. (odesílatel H., adresát K.), byla doručena adresátce.

N e j v y š š í s o u d obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y:

K exekuční žádosti byly připojeny opis mimosoudní výpovědi ze dne 3. března 1935, obsahující udání v § 562 odst. 1 a 2 vyznačená, zpáteční lístek datovaný 9. březnem 1935 a opatřený podpisem »Lud. K.« a dopis bez data adresovaný na »paní H.« a opatřený podpisem »Ludmila K.«, v němž pisatelka prohlašuje, že výpověď, kterou jí adresátka zaslala, nebere na vědomí. Přihlíží-li se k vzájemné souvislosti předložených listin a ku zřejmé totožnosti podpisů na zpátečním lístku a na dopisu adresovaném vymáhající věřitelce, lze těmto listinám přiznati průvodní moc, nezavdávající příčinu k pochybnostem. Listinný důkaz podle § 565 odst. 3 a 4 c. ř. s. byl proto vymáhající věřitelkou podán.

Čís. 15008.

Jak jest vykládati nájemní a zadávací řád bytového stavebního družstva, bylo-li v něm stanoveno, že podmínkou vrácení stavební zálohy v případě zrušení nájemního poměru jest složení zálohy stejné výše jiným členem družstva.

(Rozh. ze dne 5. března 1936, Rv I 843/24.)

Žalobce tvrdí, že byl členem žalovaného družstva a jako nájemník obdržel od něho přidělený byt v družstevním domě. Na byt složena byla stavební záloha, která ke dni 31. prosince 1932 činila 7.683 Kč 20 h.

Žalobce dal dne 3. ledna 1933 s platností k 1. dubnu 1933 z bytu výpověď a vyklidil tento již 3. ledna 1933. Podle přednesu žalobce převzal a nastěhoval se do uprázdněného bytu 15. února 1933 člen družstva H., který v domě tom, ale v jiném patře, již bydlel a měl složenou zálohu, která byla fakticky přenesena převzetím žalobce bytu a nastěhováním se do něho na bývalý žalobcův byt. Podle platného nájemního a zadávacího řádu, usneseného dle stanov družstva, jichž je součástí, má žalobce nárok na vrácení stavební zálohy, když jiný člen byt převezme a složí zálohu stavební v téže výši. Tyto předpoklady jsou u H. splněny. **P r v ý s o u d** zamítl žalobu na vrácení stavebního příspěvku, **o d v o l á c í s o u d** pro tentokrát.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Jde o výklad odstavce 5 nájemního a zadávacího řádu a odstavce 1 zadávacího dopisu. V odstavci 5 nájemního a zadávacího řádu jest uvedeno, že členu družstva vzniká nárok na vrácení stavební zálohy v případě zrušení nájemního poměru jen tenkrát, když místnosti takto uvolněné převezme jiný člen a složí zálohu stavební v téže výši. V odstavci 1 zadávacího dopisu, zaslaného žalovaným družstvem žalobci, je pak uvedeno, že vrácení stavební zálohy může při vystěhování nájemníka nastati jen tehdy, byla-li nahrazena novým nájemníkem v téže výši. Z toho je viděti, že stavební záloha vystěhovavšího se nájemníka musí býti v každém případě nahrazena složením nové stavební zálohy, tedy i tehdy, když přestěhuje se do uvolněného bytu starý nájemník, který v témže domě v jiném bytě již bydlí a stavební zálohu již dříve složil, sice jinak, kdyby se žalobci jeho stavební záloha vyplatila, zůstala by po ní mezera. Účelem tohoto opatření je, aby se neztenčil stavební fond, jehož součástí jsou právě stavební zálohy členů žalovaného družstva. Vývody dovolatelovy, že by se nájemník, zaplativší menší stavební zálohu, mohl přestěhovati z méně hodnotného bytu do bytu hodnotnějšího, a důsledky z toho vyvozované nejsou na souzený případ již proto přílehlavé, poněvadž dosavadní nájemník a člen žalovaného družstva Vojtěch H. složil již dříve stejně vysokou zálohu jako žalobce a přestěhoval se do žalobceva bytu, který je stejně hodnotný jako byl dřívější byt H.

Čís. 15009.

Ujednal-li pivovar s hostinským, že mu bude dodávati pivo, aniž bylo ve smlouvě určeno, jaké množství případně na dodávku, nelze od pivovaru slušně požadovati (§ 914 obč. zák.) dodávky v tak malých množstvích, že by pivovar výlohami dopravy utrpěl ztrátu.

(Rozh. ze dne 5. března 1936, Rv I 879/34.)